

מדינת ישראל
משרד המשפטים
חולון

מס' תיק: 4/62/2018
יום ראשון 27 מאי 2018

מפקח על רישום מקרקעין
בסמכות שופט בית משפט שלום
לפי סעיף 74 לחוק המקרקעין

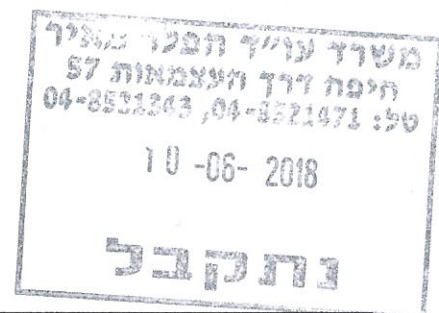
בפני כבוד מפקחת על רישום מקרקעין דגנית
קציר-ברין

57406886 ת.ז. ירחי בת שבע,	1	תובעים
57406624 ת.ז. יעקב ירחי	2	
50898915 ת.ז. פרקש שושנה,	3	
באמצעות ב"כ: עו"ד הפלר איתי		
דרך העצמאות 57, חיפה		
טל': 0507427592 פקס: 048538003		
	נגד	
021378435 ת.ז. סבג ניר,	1	נתבעים
066495441 ת.ז. סבג מורן,	2	
באמצעות ב"כ: עו"ד שימי גולן		
מרח' אלמוגים 7/1, אשדוד		
טל': 08-8650750 פקס: 08-8650720		

הודעת מזכירות

מצ"ב מועבר אליך עותק/ים מהמסמך/ים הבא/ים:

פסק דין מיום 24/5/18

רח' קדושי קהיר 23 קומה 1, חולון. ת.ד. 1233, מיקוד 5811201

קבלת קהל: ימים א - ה שעות 12:30-08:30

טלפון: 03-5025821 פקס: 03-5012646

דוא"ל: Mefakeach-Holon@justice.gov.il

עמוד 1 מתוך 1

לשכת המפקחות על רישום המקרקעין

חולון

חשבונית מס' 462/18

תאריך: 4/62/2018

מדינת ישראל
משרד המשפטים
חולון

מס' תיק: 4/62/2018

מפקח על רישום מקרקעין
בסמכות שופט בית משפט שלום
לפי סעיף 74 לחוק המקרקעין

בפני כבוד מפקחת על רישום מקרקעין
דגנית קציר-ברין

1 ירחי בת שבע, ת.ז. 57406886

תובעים

2 ירחי יעקב, ת.ז. 57406624

3 פרקש שושנה, ת.ז. 50898915

באמצעות ב"כ: עו"ד הפלר איתי
דרך העצמאות 57, חיפה
טל': 0507427592 פקס: 048538003

נגד

1 סבג ניר, ת.ז. 021378435

נתבעים

2 סבג מורן, ת.ז. 066495441

באמצעות ב"כ: עו"ד שימי גולן
ועו"ד שמואל מישוק
מרח' אלמוגים 7/1, אשדוד
טל': 08-8650750 פקס: 08-8650720

פסק דין

א. כללי

1. עסקינן בבית משותף המצוי ברח' הפועל 18 בת ים והידוע גם כגוש 7134 חלקה 63
(להלן: "הבית המשותף" או "הבית").

2. הבית המשותף מכיל 3 דירות.

3. התובעים מס' 1 ו- 2 הם בני זוג הזכאים להירשם כחוכרים של חלקת משנה 2
בבית.

מדינת ישראל
משרד המשפטים
חולון

מס' תיק: 4/62/2018

מפקח על רישום מקרקעין
בסמכות שופט בית משפט שלום
לפי סעיף 74 לחוק המקרקעין

4. התובעת מס' 3 זכאית להירשם כחוכרת של חלקת משנה 3 בבית והיא אחותה של התובעת 1.

5. הנתבעים 1-2 הם בני זוג והם החוכרים הרשומים של חלקת משנה 1 בבית.

6. על הבית חל התקנון המצוי אשר בתוספת לחוק המקרקעין, תשכ"ט - 1969.

ב. תמצית טענות הצדדים

טענות התובעים

7. הנתבעים הגישו בקשה להיתר בניה לשם הגדלת שטח דירתם כאשר תוספת הבניה מתוכננת להיבנות בחצר המזרחית של הבית המהווה רכוש משותף. בקשתם אושרה בידי הועדה המקומית לתכנון ובניה כאשר ערר התובעים 1-2 על ההחלטה דלעיל נדחה.

8. הבניה המתוכננת תתפוס חלק נרחב מהחצר המזרחית ותצמצם את המעבר מן החצר הסמוכה לדירת התובעים 1-2 לכיוון דרום לכדי 1 מ' בלבד.

9. הבניה המבוקשת תמנע כניסת אור ואויר לדירת התובעים 1-2.

10. מאחר שהרוב הדרוש לשם הרחבת דירה עומד על 75% מקרב בעלי הדירות ואילו הרוב הדרוש לשם הקמת ממ"ד עומד על 60% מבין בעלי הדירות, ומאחר שהתובעים (שהם הבעלים של 2 מתוך 3 דירות הבית) מתנגדים לביצוע ההרחבה באופן בו אושרה - הרי שאין בידי הנתבעים הרוב הדרוש לשם ביצועה. לפיכך מבוקש ליתן צו מניעה קבוע האוסר על הנתבעים לבצע כל עבודות בניה על גבי הרכוש המשותף.

11. עוד מבוקש ליתן צו אשר יורה לנתבעים להסיר שער אותו התקינו בצד המערבי של הבית המונע מהתובעים מעבר מרחוב הפועל לרח' הרמז, דרך שביל המהווה רכוש משותף, שכן, הקמת השער מהווה שימוש בלתי סביר ברכוש המשותף.

מדינת ישראל
משרד המשפטים
חולון

מס' תיק: 4/62/2018

מפקח על רישום מקרקעין
בסמכות שופט בית משפט שלום
לפי סעיף 74 לחוק המקרקעין

תמצית טענות הנתבעים:

12. הבית המשותף מכיל 3 דירות הבנויות בטור (מצפון לדרום). במרוצת השנים הורחבו הדירות כך שכל דירה הורחבה על חשבון השטח משותף.
13. החלטת ועדת המשנה אשר התירה את ההרחבה המבוקשת אימצה את חוות דעתו של מהנדס העיר ביחס למיקום הראוי לממ"ד.
14. התובעת 3 חתמה על בקשת הנתבעים להיתר, ברם, בהמשך וככל הנראה עקב לחץ מצד אחותה שהיא התובעת 1, ביקשה לבטל את חתימתה ללא הנמקה.
15. החלטת ועדת הערר מיום 3.1.2018 דחתה את טענות התובעים במלואן ואף שללה את הטענה בדבר פגיעה, לכאורה, בזכות הקניינית.
16. בידי התובעים הרוב הדרוש לשם ביצוע ההרחבה וזאת בשים לב לסעיף 71ב (ג) לחוק המקרקעין, התשכ"ט - 1969 הקובע כי: **"בעל דירה שהורחבה יראה כמי שהסכים להרחבה דומה של כל דירה אחרת באותו בניין"**.
17. דירות הבית היו מלכתחילה דירות דומות עד זהות והן נבנו בשנות ה-60 המוקדמות, כנלמד מתשריט היתר הבניה המקורי של הבית. דירות התובעים הורחבו לעומת המצב המקורי, ומכאן שיש לראות את בעליהן כמסכימים לבקשת הנתבעים.
18. אין כל רלבנטיות לשאלת מיקום ביצוע ההרחבה בידי בעלי הדירות שכן מיקום הדירות הוא שמכתיב את אופן ביצוע ההרחבות האפשריות.
19. היקף שטחי ההרחבה של דירות התובעים עולה על היקף שטח ההרחבה המבוקש על ידי הנתבעים.
20. התובעים הסתירו את העובדה שדירותיהם הורחבו, וזאת למרות שבד בבד עם הגשת התביעה הוגשה על ידם בקשה למתן צו מניעה זמני המחייבת הקפדה יתרה על יושר וניקיון כפיים מצדם.

מדינת ישראל
משרד המשפטים
חולון

מס' תיק: 4/62/2018

מפקח על רישום מקרקעין
בסמכות שופט בית משפט שלום
לפי סעיף 74 לחוק המקרקעין

21. במשך שנים חולקה בפועל חצר הבית באמצעות גדרות גבוהים אשר הוקמו על ידי כל בעלי הדירות בבית (בהמשך לקירות הפנימיים החוצצים בין הדירות). במסגרת הליך אחר שהתנהל בין הצדדים בבית משפט השלום בפתח - תקוה הוסכם כי תבוטל ההפרדה הפיזית הקיימת בין שטחי החצרות. עם זאת, חרף פסק הדין הצדדים כולם, בחרו שלא להרוס את הגדרות (למעט קיר אחד שנהרס בסמוך למועד ביקור ועדת הערר לתכנון ובניה במקום).

22. הטענה לפיה הבניה המבוקשת תפגע בכניסת אור ואויר לדירת התובעים 1-2 אינה מתיישבת עם קיומם של יתר הגדרות החוצצים וההימנעות מהסרתם, כאמור לעיל.

23. לדירות התובעים שערים זהים לאלו של הנתבעים הן בצד המערבי והן בצד המזרחי של הבית ועל כן אין מקום להסיר דווקא את השער המערבי המוביל לחצר הסמוכה של הנתבעים.
מכל מקום, השער הרלבנטי פתוח תמיד ואין מניעה להיכנס ולצאת דרכו.

ג. מהלך הדיון

24. ביום 13.2.18 עתרו התובעים למתן צו מניעה זמני אשר יורה לנתבעים להימנע מביצוע עבודות בניה על גבי הרכוש המשותף.

25. ביום 26.2.18 במהלך דיון שהתקיים בבקשה דלעיל, הסכימו הצדדים להצעת לפיה יינתן צו מניעה זמני בכפוף להפקדת ערבות בנקאית.

26. ביום 26.4.2018 התקיים דיון הוכחות במסגרתו נערך גם ביקור במקום בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.

27. הצדדים סיכמו טענותיהם בעל פה.

הגיעה, אפוא, העת להכריע בתביעה.

מדינת ישראל
משרד המשפטים
חולון

מס' תיק: 4/62/2018

מפקח על רישום מקרקעין
בסמכות שופט בית משפט שלום
לפי סעיף 74 לחוק המקרקעין

ד. דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

28. סעיף 62 לחוק המקרקעין, התשכ"ט – 1969 (להלן: "חוק המקרקעין" או "החוק")

קובע כדלקמן:

"בעלי דירות רשאים לערוך תקנון ולשנות את הוראותיו ברוב של בעלי הדירות ששני שלישים מהרכוש המשותף צמודים לדירותיהם, אולם אין לקבוע או לשנות בתקנון זכויות של בעלי דירות או להטיל עליהם חובות או תשלומים מסוג או בשיעור שלא פורשו בחוק זה אלא בהסכמתם, ואין לקבוע הצמדה של חלק מסוים מהרכוש המשותף לדירה פלונית אלא בהסכמת כל בעלי הדירות."

מסעיף 62 לחוק המקרקעין עולה כי לא ניתן להצמיד חלק מסוים מן המקרקעין לדירה מסוימת ללא הסכמת כל בעלי הדירות בבית.

29. על אף האמור לעיל, מקום שמדובר בהצמדה של חלק מהרכוש המשותף לשם

הרחבת דירה או הקמת ממ"ד, כי אז קובע סעיף 71 לחוק המקרקעין כדלקמן:

"(א) על אף הוראות סעיף 62 (א) סיפה, או סעיף 12(ב) לתקנון המצוי שבתוספת, רשאים מי שבבעלותם שלושה רבעים מהדירות ושני שלישים מהרכוש המשותף צמוד לדירותיהם, להחליט בדבר הוצאה של חלקים מסויימים מהרכוש המשותף והצמדתם לדירה פלונית, לשם בניה שמטרתה הרחבת אותה דירה, וכן להחליט בדבר חלוקת זכויות הבניה הנדרשות לצורך זה, ואולם, היה נושא ההחלטה כאמור הרחבת דירה פלונית אחת או יותר לשם בניית מרחב מוגן דירתי או מרחב מוגן קומתי, רשאים להחליט על כך מי שבבעלותם שישים אחוזים מהדירות.

(ב) לא תתקבל החלטה כאמור בסעיף קטן (א) אם יש בה כדי לפגוע בזכויות בניה יחסיות של כל בעל דירה להרחבה לפי סימן זה.

(ג) בעל דירה שהורחבה ייראה כמי שהסכים להרחבה דומה של כל דירה אחרת באותו בנין."

ומן הכלל אל הפרט

אקדים ואציין כי מצאתי לדחות את התביעה, להלן נימוקי הכרעתי –

מדינת ישראל
משרד המשפטים
חולון

מס' תיק: 4/62/2018

מפקח על רישום מקרקעין
בסמכות שופט בית משפט שלום
לפי סעיף 74 לחוק המקרקעין

האם לנתבעים קיימת הסכמה בהיקף הדרוש לשם הרחבת זירתם?

30. הבית המשותף מכיל, כאמור, 3 דירות.

שיעור החלקים ברכוש המשותף של דירות הבית הוא כדלקמן :

דירה 1 - 8/27 חלקים ברכוש המשותף.

דירה 2 - 9/27 חלקים ברכוש המשותף.

דירה 3 - 10/27 חלקים ברכוש המשותף.

31. לפיכך, לצורך הרחבת דירה בבית נדרשת הסכמה של 3/4 מבעלי הדירות בבית, קרי, 2.25 דירות אשר להן צמודים 18/27 חלקים ברכוש המשותף ואילו לשם הרחבת דירה בבית לצורך הקמת ממ"ד נדרשת הסכמת 60% מבעלי הדירות בבית, קרי, 2 בעלי דירות בלבד.

האם ניתנה הסכמת בעלי דירות נוספים לבניה?

32. במסגרת בחינת שיעור ההסכמות המאפשר לבעל דירה להרחיב את דירתו קבע המחוקק בסעיף 71 (ב) (ג) לחוק כי **"בעל דירה שהורחבה יראה כמי שהסכים להרחבה דומה של כל דירה אחרת באותו בנין"**, דהיינו – דירה שביצעה "הרחבה" בעליה ייחשב כמסכים ל"הרחבה דומה" וזאת אף שהוא עצמו לא נתן הסכמתו הפוזיטיבית לאותה הרחבה (קרי: הסכמה קונסטרוקטיבית).

האם בוצעה "הרחבה דומה" בדירות התובעים?

33. המונח "הרחבת דומה" פורש בפסיקה כהרחבה "מסוג דומה" (ראו ע"א (מחוזי חיפה) 22123-10-10 זינגר נ' חדד (פורסם בנבו 4.3.11) וע"א (י-ם) 3235/02 אביב נ' גדולטר (פורסם בנבו 2.3.03)).

"...כל הגדלה המהווה המשך טבעי של הדירה... יכולה הרחבה להיות אנכית, כגון בניה על גג הבית, שהוא רכוש משותף וחיבור התוספת שנבנתה לדירה שמתחתיה. ההרחבה יכולה להיות גם אופקית, כגון בניית מרפסת או סגירתה, בניית פרגולה, בנייה בחצר, חיבור התוספת שנבנתה לדירה קיימת בקומת הקרקע. התנאי להרחבה הוא כי ההרחבה תהא מתוך דירת המבקש" (א). איזנשטיין, יסודות והלכות בדיני מקרקעין, חלק ג' עמ' 222).

מדינת ישראל
משרד המשפטים
חולון

מס' תיק: 4/62/2018

מפקח על רישום מקרקעין
בסמכות שופט בית משפט שלום
לפי סעיף 74 לחוק המקרקעין

34. בין הצדדים נפלה מחלוקת ביחס לסוגיית ההרחבה. לטענת התובעים הם לא הרחיבו את דירותיהם אלא רכשו אותם במצב הנוכחי.

הנתבעים, לעומת זאת, טוענים כי יש לראות בתובעים כמי שהרחיבו את דירותיהם שכן עובדתית דירותיהם הורחבו בהשוואה להיתר הבניה המקורי של הבית ולכן לא יעלה על הדעת כי עתה לאחר שדירותיהם נהנו מהשימוש ברכוש המשותף, תימנע זכות זו מהנתבעים רק מהטעם שבעלי הדירות התחלפו.

35. עיון בתשריט רישום הבית המשותף מגלה כי הוא משקף את המצב בדירת תובעת 3 כפי שהוא קיים בפועל כיום, אך הוא אינו משקף את מצב הנוכחי של דירות התובעים 1-2 והנתבעים. דירות הנתבעים וכן דירות התובעים 1-2 הורחבו מבלי שתוקן צו רישום הבית המשותף ביחס להרחבות אלו.

36. אני סבורה כי יש לראות בדירות התובעים כולם כדירות שהורחבו ואת התובעים כמי שמסכימים (קונסטרוקטיבית) להרחבת הנתבעים המבוקשת.

להלן טעמי –

37. חוק המקרקעין רואה בבעל "דירה שהורחבה" כמסכים להרחבה דומה ללמדנו שהדגש אינו על בעל דירה שהרחיב את דירתו אלא על "דירה שהורחבה" היא הבעלים שהרחיב אותה אשר יהא. משדירה הורחבה, ייחשבו בעליה הנוכחיים והעתידיים כמסכימים להרחבה דומה.

38. לדידי, אין זה משנה מי ביצע את ההרחבות בדירות התובעים, ואין זה משנה האם הללו הובאו לידי ביטוי בלשכת רישום המקרקעין באמצעות תיקון צו, אם לאו, די בכך שהוכח לי כי דירות אלו הורחבו בכדי שבעליהן יראו כמסכימים קונסטרוקטיבית לבניה.

ודוק- בבתים רבים מבוצעות הרחבות של דירות ובעליהם אינם טורחים להביא הרחבות אלו לידי ביטוי בלשכת הרישום במשך שנים רבות. לא יעלה על הדעת כי הדבר יהווה "פרס" למבצעי ההרחבה באופן שלא יראו אותם כמסכימים כל עוד

מדינת ישראל
משרד המשפטים
חולון

מס' תיק: 4/62/2018

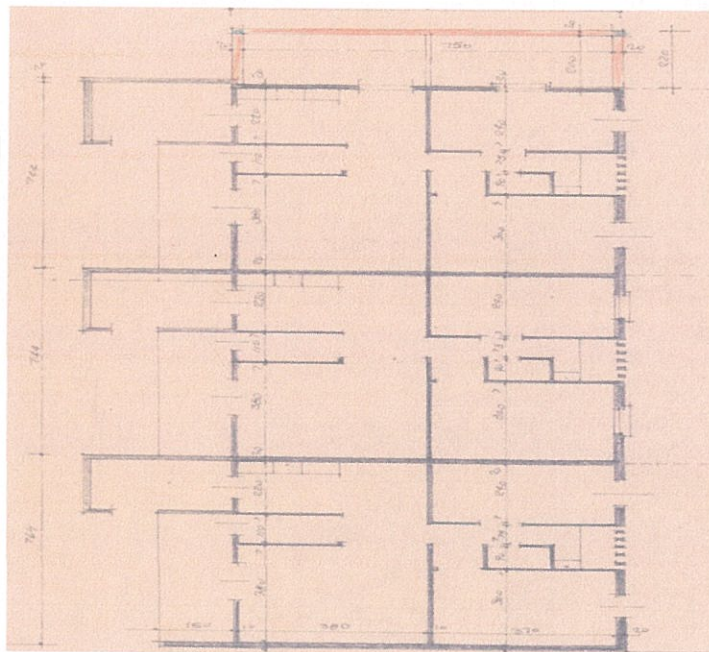
מפקח על רישום מקרקעין
בסמכות שופט בית משפט שלום
לפי סעיף 74 לחוק המקרקעין

ההרחבות הללו לא נרשמו. גם הוראת סעיף 72ב(ג) לחוק המקרקעין אינה דורשת לבחון האם **נרשמה** "הרחבה דומה" אלא רק אם **בוצעה** הרחבה. משכך, איני סבורה כי יש להתייחס אל תשריט הבית המשותף כאל "נקודת המוצא" הבלעדית לדיון בשאלה אם הדירה הורחבה אם לאו.

39. עיון בפסיקה מלמד כי הסכמה להרחבה יכולה להילמד אף מבלי שבוצעה הרחבה בפועל וכי בנסיבות מסוימות די בעצם הגשת בקשה להיתר כדי שמקבלי ההיתר יחשבו מסכימים (ראו ע"א (חיי) **וילסקר נ' לויט** (פס"ד מיום 8.8.02) כדי להוות הסכמה.

40. עיון בבקשה להיתר להרחבת דירת התובעת 3 מיום 28.12.1970 מלמד כי הבית במקור הכיל 3 דירות בנות 71.3 מ"ר כל אחת במבנה גרפי זהה. בדצמבר 1970 אושרה הרחבת דירת התובעת 3 באמצעות מרפסת בשטח של 17.38 מ"ר ומחסן בשטח של 7.5 מ"ר.

תמונה א'
הרחבת
דירת
התובעת 3
בשנת
1970

41. תשריט הבית המשותף שנרשם בשנת 2005 משקף את הרחבת דירת התובעת 3 וכן הרחבה אופקית של דירת התובעים 1-2 (ח"מ 2).

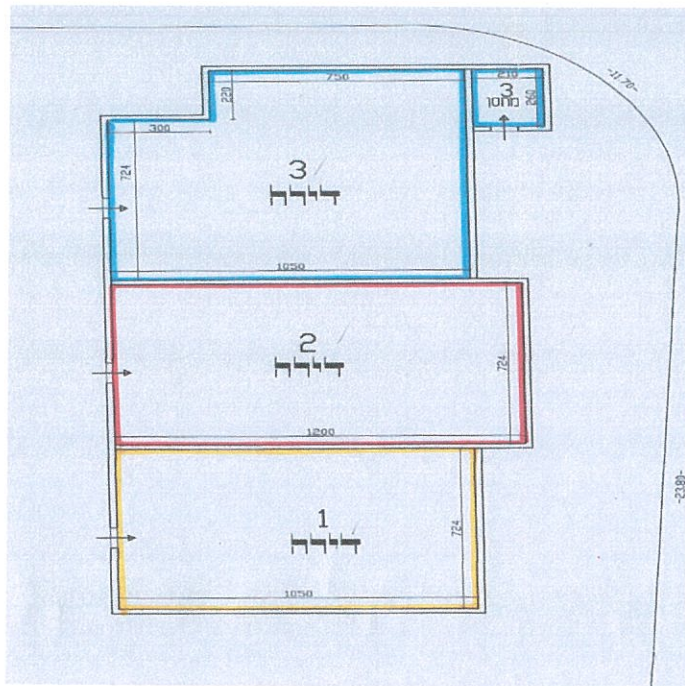
מדינת ישראל
משרד המשפטים
חולון

מס' תיק: 4/62/2018

מפקח על רישום מקרקעין
בסמכות שופט בית משפט שלום
לפי סעיף 74 לחוק המקרקעין

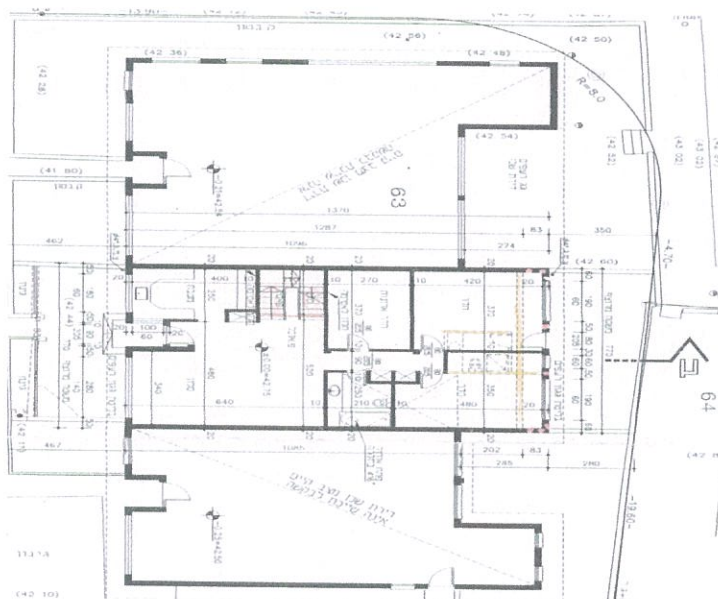
ניתן להבחין כי דירת הנתבעים (ח"מ 1) לא הורחבה –

תמונה ב'
תשריט
הבית
המשותף
משנת
2005

42. בחודש פברואר שנת 2005 הגישו התובעים 1,2 בקשה להרחבת דירתם. עותק מתוך תשריט הבקשה מדגים את המצב הקיים וכן את המצב המבוקש בקומת הקרקע כפי שיובא להלן.

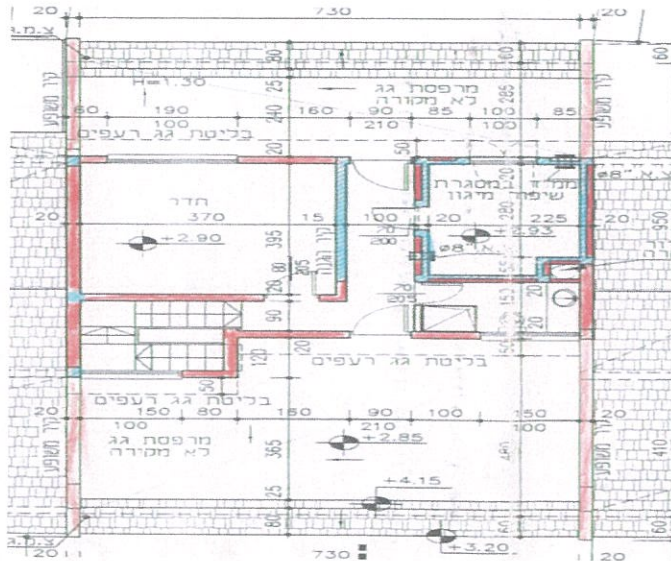
תמונה ג'
קומת
הקרקע
בבקשת
התובעים
1-2
להרחבה

**מפקח על רישום מקרקעין
בסמכות שופט בית משפט שלום
לפי סעיף 74 לחוק המקרקעין**

תמונה ד'
הרחבת
דירת
התובעים
1,2 הקמת
תוספת
קומה
הכוללת
ממ"ד

מדינת ישראל
משרד המשפטים
חולון

מס' תיק: 4/62/2018

מפקח על רישום מקרקעין
בסמכות שופט בית משפט שלום
לפי סעיף 74 לחוק המקרקעין

45. אשר על כן, ולאחר שביקרתי במקום ובמכלול הנסיבות כפי שפורטו לעיל דעתי היא כי יש לראות בתובעים כולם כמי שביצעו "הרחבות" הדומות לזו המבוקשת ע"י הנתבעים ולפיכך מסכימים באופן קונסטרוקטיבי להרחבה זו.

46. למעלה מהדרוש אציין כי כפי שניתן להתרשם מתמונה ג' המרווח שנותר בין הרחבת דירת התובעת 3 (הדירה הצפונית ביותר) לבין הגבול הרשום של החלקה מותר מעבר צר בהרבה מזה שאמור להיוותר לאחר הרחבת דירת הנתבעים.

47. זאת ועוד, בנסיבות הבית הרלבנטי ומהתרשמותי מביקורי במקום הרי שגם אם יוותר מעבר צר בין דירת התובעים 1-2 לבין החצר הסמוכה לדירת הנתבעים לא יהא בכך כדי למנוע גישה לחצר הרלבנטית מצדו האחר של הבית - בפרט לאחר שיוסרו כלל הגדרות כפי שהוסכם ע"י הצדדים במסגרת פסק הדין בהליך הנ"ל.

48. אשר על כן, אני קובעת כי לנתבעים הסכמות ברוב הדרוש כקבוע בחוק לביצוע ההרחבה המבוקשת של דירתם בהתאם להיתר הבניה.

השער שהותקן ע"י הנתבעים

49. בביקורי במקום הבחנתי כי לכל הדירות בבית, אשר הינן טוריות, כאמור, ללא יוצא מן הכלל, קיים שער בצד המערבי של החלקה. במועד הביקור כל השערים לא היו נעולים כך שאדם החפץ להיכנס לחצר יכול לעשות כן (הגם שמתעוררת עקב כך תחושת חוסר נוחות שכן החצרות כולן נחזות כפרטיות). מאחר וכל בעלי הדירות ביצעו תיחום וסגירה של החצרות הקדמיות בצורה דומה לא מצאתי מדוע דווקא שער הכניסה המערבי של הנתבעים יוסר. ככל שבעלי הדירות מעוניינים להסיר השערים בצד המערבי של הבית נכון יהיה להורות כי כולם יסירו שערים אלו בעת ובעונה אחת.

50. זאת ועוד, בעת הביקור במקום הבחנתי כי בצד המערבי קיים שער ברזל (רביעי במספר) שאינו מוביל למי מדירות הבית. שער זה ממוקם מול השער המוביל לחצר

על דיו
משרד
משפטים
חולון

מדינת ישראל
משרד המשפטים
חולון

מס' תיק: 4/62/2018

מפקח על רישום מקרקעין
בסמכות שופט בית משפט שלום
לפי סעיף 74 לחוק המקרקעין

הסמוכה לדירת הנתבעים. ניכר כי קיום שער הברזל הנ"ל מונע מעבר (ככל והיה קיים ל"שביל" המשך כנטען).

51. לא הוכח לי במידה מספקת מצב הדברים עובר להקמת השער בידי הנתבעים כמו גם קיום "המשך" לשביל הרלבנטי (ראו עמ' 12 לפרו' שורות 35-40).
גם עיון במרשם אינו מצביע על קיום חלקת דרך/שביל ממערב לחלקה.
ככל שנעשה מעבר בין הבית לכיוון דרום לעבר רח' רמז הרי שהוא נעשה על פני חלקות סמוכות לבית המשותף והתרשמתי כי ממילא מצב הבניה בחלקות הסמוכות נכון להיום לא יאפשר מעבר ישיר אף אם השער הרלבנטי יוסר.

ה. סיכום

52. אשר על כן, אני מבטלת את צו המניעה הזמני שניתן על ידי ביום 26.2.18 (תיק בקשה 4/63/18).

53. הנתבעים רשאים לבצע בניה בחצר הבית המהווה רכוש משותף בהתאם לתכנית ההיתר מושא ההליך.
אין באמור לעיל כדי לפטור את הנתבעים מהשגת אישורים והיתרים הנדרשים עפ"י דין לצורך ביצוע העבודות המופיעות בהיתר.

54. התובעים, יחד ולחוד, ישלמו לנתבעים (יחד) את הוצאות ההליך הכוללות שכ"ט עו"ד בסך כולל של 10,000 ש"ח וזאת בתוך 30 יום מיום קבלת פסק הדין, שאם לא כן, יישא סכום זה הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום הגשת התביעה (13.2.18) ועד מועד התשלום בפועל.

ניתן היום י' סיון, תשע"ח (24 מאי, 2018) בהעדר. עותק יומצא.

דגנית קציר-ברין
מפקחת על רישום מקרקעין.

